

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Ing. A. D.**
zastoupená advokátem Mgr. Danem Pospíšilem
sídlem Sokolská tř. 21, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28.října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **TRADE HAMMER s.r.o., IČO 25857495**
sídlem 28.října 205/45, 702 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2016, č.j. MSK 52383/2016, ve věci
nakládání s vodami a stavby vodovodu a kanalizace

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobkyně se domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 10.2.2016, č.j. SMO/033718/16/OŽP/Rich. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bylo právnické osobě TRADE HAMMER s.r.o. (dále jen „zúčastněná osoba“) povoleno nakládání s vodami – převádění srážkových vod do vod povrchových, a povolena stavba vodovodu, kanalizace splaškové a kanalizace dešťové na pozemcích parc. č.X, X,X, X a X v k. ú. X, obec X.
2. Žalobkyně v žalobě namítla, že 1) žalovaný pouze odkázal na rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, v napadeném rozhodnutí žalovaného tedy chybí argumentace, jak se žalovaný vypořádal s jednotlivými odvolacími námitkami. 2) Žalobkyně se ve správním řízení dovolávala komplexního zhodnocení situace v lokalitě, není možno vytrhávat z kontextu jednotlivá řízení. Žalobkyně považuje za nejzásadnější problém umístění plánované ČOV 3200 EO v lokalitě Mlýnek. Současná situace si podle žalobkyně vyžaduje nové posouzení celého investičního záměru umístění a výstavby ČOV a především také nové posouzení problematiky nakládání s vodami, protože současná situace v předmětných lokalitách Záhuří a Mlýnek je podle žalobkyně odlišná než v době schvalování umístění této stavby. Situace se naprosto změnila změnou č. 4 územního plánu, kdy zastupitelé povolili rozšířit výstavbu RD jižním směrem v lokalitě Záhuří a Mlýnek. 3) Žádný ze správních orgánů nepřihlédl řádně ke všem uplatněným námitkám, žalobkyni nezbyvá než je opětovně předeštit soudu v naději, že se jimi bude řádně zabývat (pozn. soudu: v žalobě následuje výčet jednotlivých námitek uplatněných ve správním řízení v 13 bodech, např. dopravní propojení, stanovisko KHS, ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích). 4) Závěrem žalobkyně „pro lepší orientaci“ uvedla námitky směřující vůči navržené výstavbě nové ČOV v obci X (str. 5 - 7 žaloby). U jednání zástupce žalobkyně poukázal na rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 22 A 68/2014, když tyto věci spolu funkčně souvisejí.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když žalobní námitky kopírují námitky odvolací.
4. Zúčastněná osoba se k věci nevyjádřila.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že k žádosti zúčastněné osoby bylo rozhodnutím správního orgánu 1. stupně dne 10.2.2016 povoleno nakládání s vodami – převádění srážkových vod do vod povrchových, a povolena stavba vodovodu, kanalizace splaškové a kanalizace dešťové na pozemcích parc. č.X, X, X, X a X v k. ú. X, obec X. Žalobkyně (spolu s dalšími účastníky) vznesla v průběhu řízení množství námitek, jimiž se správní orgán zabýval v odůvodnění rozhodnutí na str. 15 - 41. Stejně námitky byly obsahem odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní řízení v této věci

Shodu s prvopisem potvrzuje

navazuje na územní řízení, jímž bylo dne 3.12.2012 rozhodnuto o umístění stavby Inženýrské sítě a komunikace pro výstavbu 67 RD ve X (právní moc 23.4.2014).

7. S ohledem na 2) žalobní námitku soud doplnil dokazování informacemi z veřejně přístupných zdrojů ohledně časových souvislostí s územním plánem obce X. Z úvodní části stávajícího územního plánu (přijatého v roce 2012) zjistil, že předchozí územní plán byl schválen v roce 1996 a v letech 1997 až 2008 byly schváleny jeho 4 změny. Z usnesení zastupitelstva obce X ze dne 30.6.2008 soud zjistil, že tehdy byla vydána změna č.4 územního plánu obce X. Ze zprávy o uplatňování územního plánu X soud zjistil, že nynější územní plán, účinný od 18.4.2012, byl do března 2016 (tj. k vydání této zprávy) dotčen jen změnou č. 1, a to ze dne 9.10.2014.
8. K žalobní námitce 1) soud uvádí, že postup žalovaného shledal logickým a hospodárným. Správní orgán 1. stupně odpověděl pečlivě a konkrétně na veškeré vznesené námitky, ty byly v odvolání pouze zopakovány bez toho, že by žalobkyně jakkoli reagovala na argumentaci správního orgánu 1. stupně. Pokud za této situace žalovaný uvedl, že se plně ztotožňuje se závěry správního orgánu 1. stupně, aniž by je výslovně opakoval, je jeho postup v souladu s judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8.9.2011, č.j. 2 As 14/2010-244).
9. K žalobní námitce 2) soud uvádí, že správní orgány v průběhu tohoto řízení opakovaně zdůrazňovaly jednak charakter tohoto řízení (povolení stavby, jemuž předcházelo rozhodnutí o umístění stavby), jednak předmět tohoto řízení (vodovod a kanalizace, tj. část inženýrských sítí k plánované výstavbě rodinných domů). Vždy se konkrétně a pečlivě vypořádaly s žalobkyninými námitkami a jasně přitom odlišily, které z nich směřují do tohoto řízení a mají tedy být vypořádány věcně, a které směřují do řízení územního, a proto se jimi správní orgány již nebudou zabývat. Je pochopitelné, že obecně problematika čistírny odpadních vod v obci souvisí s vodovodem a kanalizací, avšak v tomto řízení – návrhovém, jak zdůraznily správní orgány – bylo cílem technicky řešit stavbu vodního díla, které již bylo pravomocně umístěno, a které je odlišné od stavby čistírny odpadních vod. Správní orgány se zabývaly technickou návazností na čistírnu odpadních vod, nebylo však jejich úkolem přehodnocovat ji, správně vycházely z dané situace. Pokud se žalobkyně v žalobě snažila naznačit, že snad po umístění stavby vodovodu a kanalizace pro 67 RD Záhuří se naprosto změnila situace změnou č. 4 územního plánu obce, pak s tím soud nesouhlasí, neboť (viz bod 7) změna č. 4 byla přijata k předchozímu územnímu plánu již v roce 2008, kdežto nyní projednávaná stavba byla umístěna rozhodnutím z roku 2012 (právní moc v roce 2014).
10. K žalobní námitce 3) soud opakuje, že veškeré žalobkyniny námitky byly konkrétně a pečlivě vypořádány již v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Soud souhlasí s tam uvedenými závěry a ve vší stručnosti shrnuje, že část žalobních námitek je formulována zcela obecně, takže se jimi soud ani nemůže zabývat (1. – nesouhlas s celým investořovým záměrem, 6. – nebyly zabezpečeny požadavky k ochraně zdraví a životního prostředí, 10. – stavba podle žalobkyně nesplňuje § 8 c/, d/ vyhlášky č. 268/2009 Sb.). Další část námitek se vůbec netýká předmětu tohoto řízení (2. – dostavba chodníku na ulici U Jízdárny, 3. a 8. – dopravní propojení Záhuří s ulicemi Slunečná a U Jízdárny) a konečně zbylé námitky byly podrobně řešeny v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně (4. –

Shodu s prvopisem potvrzuje

stanovisko KHS – str. 23 až 26, 5. – zpřístupnění staveniště – str. 26 až 27, 7. – řešení splaškové kanalizace – str. 32, 9. – obtěžování hlukem a prachem ze stavby – str. 34, 11. – průjezdy těžké stavební techniky – str. 37, 12. – prašnost – str. 38 až 40, 13. – zda si účastníci střežili včas svá práva – str. 40 odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1.stupně).

11. Žalobní námitka 4) se nevztahuje k předmětu tohoto řízení, proto se k ní soud nebude vůbec vyjadřovat.
12. Pokud jde o řízení vedené zdejším soudem pod sp. zn. 22 A 68/2014, týkalo se přezkoumání rozhodnutí téhož žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Obecního úřadu X ze dne 3.12.2012, č.j. Výst3228/10-Fa, kterým bylo k žádosti TRADE HAMMER s.r.o. rozhodnuto o umístění stavby „Inženýrské sítě a komunikace pro výstavbu 67 rodinných domů“ na pozemcích parc. č.X, X, X, X, X, X a X v katastrálním území X. Jednalo se tedy o umístění stavby, na něž navazuje nyní přezkoumávané rozhodnutí o povolení stavby. Zdejší soud sice zrušil rozhodnutí žalovaného, avšak až rozsudkem ze dne 25.5.2017 (č.j. 22 A 68/2014-134) – v době, kdy rozhodovaly správní orgány obou stupňů v nyní přezkoumávané věci, vycházely tedy z pravomocného rozhodnutí o umístění stavby. K tomu soud poukazuje na judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.2.2009, č.j.1 As 79/2008-128, v němž se uvádí: *„Jestliže bylo stavební povolení ... vydáno v době, kdy existovalo pravomocné územní rozhodnutí, není následné zrušení územního rozhodnutí samo o sobě důvodem ke zrušení stavebního povolení soudem. Toto vyplývá ze zásady presumpce správnosti aktů vydávaných správními orgány a principu ochrany dobré víry jejich adresátů.“*
13. Krajský soud tedy neshledal žádný z žalobních bodů důvodným a žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.
15. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. března 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje